27/11/2020

Οι ‘’τελισκόμενοι’’ της πολιτικής ορθότητας

/ Γνώμες

Γράφει ο π. Στυλιανός Εμμ. Καρπαθίου, Θεολόγος, Ψυχίατρος, Δρ. Βιοηθικής

1. Τά δύο αρχέτυπα Κιβωτός και Τιτανικός

Κάποτε, στα πανάρχαια χρόνια, ένας πρωτόπειρος ναυπηγός, αλλά με μαστορική επιδεξιότητα, συνάρμοσε μια Κιβωτό, στα σπλάχνα της οποίας κούρνιασε ταπεινά, σαν σε εύγονη μήτρα, ολόκληρος ο πλούτος της έμβιας δημιουργίας, έως ότου απέστη η οργή Κυρίου, που επέπεσε στη γή, διά το είναι τους ανθρώπους ‘’σάρκας.’’ ‘’Και κατέβη η βροχή και ήλθον οι ποταμοί καί έπνευσαν οι άνεμοι’’ σε μια λυσσομανούσα φύση, αλλά το πλοίο της Κιβωτού έπλεε ασφαλές μέσα σε μια γαλήνια πορεία ζωής, διαφυλάσσοντας στην θαλπωρή των σπλάχνων της την παγκόσμια έμβια δημιουργία.

Και κάποτε άλλοτε, στα χρόνια των ‘’φώτων’’, αφού πέρασαν άγνωστο πόσες χιλιετηρίδες από τότε, ένας εσμός επιστημόνων κατασκεύασε περίτεχνα και με

εκπληκτική επιδεξιότητα ένα πλωτό θαύμα μηχανικής και αισθητικής, αγέρωχο πλοίο, που πήρε την σφραγίδα του αβύθιστου, καύχημα της ανθρώπινης μεγαλωσύνης, που θα μπορούσε να αντιπαλέψει νικηφόρα κάθε μήνι των στοιχείων της φύσεως. Ήταν το πλοίο, που του επέγραψαν το όνομα Τιτανικός, όνομα δανεισμένο από τους μυθικούς Τιτάνες, τα υπερφυσικά όντα της αρχαίας ελληνικής μυθολογίας, ώστε να φανερώσουν συμβολικά τη δύναμη του ανθρώπινου μυαλού. Και ο Τιτανικός ταξίδευε όχι μέσα σε λυσσομανούντα άνεμο του Ατλαντικού, ούτε αντιπάλευε τα θηριώδη κύματά του, αλλά ἐπλεε σε μια απίστευτη νηνεμία, μέχρις ότου ένας ‘κατεργάρης’ των ωκεανών, καθόλου απρόβλεπτος, μέσα στην απόλυτη νηνεμία, μ’ένα και μόνο σκούντημά του κατάπιε την υπεροχή του Τιτανικού, και «εξέλιπαν ωσεί καπνός αι ημέραι του».

Ο Νώε, ο κατασκευαστής της ταπεινής Κιβωτού, ήτο μαθητής της Σοφίας του Θεού και «όπου (γαρ) άνδρες θεούς σέβοιντο... πώς ουκ εικός ενταύθα πάντα μεστά ελπίδων αγαθά είναι;» {Ξενοφών). Οι άλλοι, παιδιά του ‘’αιώνα των φώτων’’, επηρμένοι τεχνουργοί της υπερκατασκευής του ‘’αβύθιστου’’ Τιτανικού, ήταν αγκυλωμένοι στον εαυτό τους, το μυαλό τους, τη φτώχεια τους, τη κακομοιριά τους. Έτσι, ο πρώτος έσωσε τη ζωή στον πλανήτη και οι δεύτεροι καταποντίσθηκαν στα ανήλιαστα ωκεάνεια βάθη της υπερηφάνειας και του κομπασμού τους. Αγνόησαν το γεγονός, ότι το υπαρκτό είναι μεγαλύτερο από το παρατηρήσιμο.

Έχουν ήδη παρέλθει ικανοί μήνες κατά τους οποίους η ανθρωπότητα βρίσκεται μπροστά σ’ένα συλλογικό πανικό. Ένας κορωνοιός, ο Sars-Cov-2 ή γνωστότερος ως Covid-19, συντόνισε παραδόξως κυβερνήσεις, δίχασε τον ιατρικό κόσμο, επιφέροντας εμφύλιο στις τάξεις του, καταδούλωσε την ανθρωπότητα στην ανεργία, τον φόβο, την θλίψη, την έξαρση των ψυχικών νόσων, σε σημείο που οι αυτοκτονίες να έχουν επιδημική τάση, στην αφροντισία των πασχόντων από άλλα νοσήματα και καταλήστευσε τις στοιχειώδεις ελευθερίες μας.

2. Ο δημοσιογραφικός αμοραλισμός

Τα δημοσιογραφικά μέσα, πρόθυμα επί τό έργον μπροστά στις λιπαρές χρηματοδοτήσεις από τον δημόσιο κορβανά, βασιλικότεροι του βασιλέως οι δημοσιογράφοι, προπαγανδίζουν σταθερά τις κρατικές εντολές, μέσα από τις ραδιοτηλεοπτικές συχνότητες, και ο καταναλωτής του αγαθού της πληροφόρησης εισπράττει την στοχευμένη και αργυρώνητη είδηση. Μαζί τους και τα hoaxes, από το πουθενά, που ανέλαβαν αυτόκλητα (;) να ελέγχουν την εγκυρότητα των ειδήσεων, οι οποίες, όμως, κατά σύμπτωση ταυτίζονται απολύτως με τη συστεμική πληροφόρηση της αγορασμένης δημοσιογραφίας.

Μέσα από ένα ορυμαγδό αναληθειών ή τροποποιημένων ‘’αληθειών’’ με επιλεγμένη στόχευση, περιφρονούν συνειδητά τη τέχνη του διαλέγεσθαι, όπως η σοφία αιώνων κληρονόμησε στο μόνο έλλογο όν της ορατής Δημιουργίας, τον θεόπλαστο άνθρωπο. Αρνούνται τον επιχειρηματολογικό διάλογο. Ο ίδιος ο Θεός του ελέους και της ταπεινώσεως καλεί τον άνθρωπο στην Παλαιά Διαθήκη, διά του Προφήτου Ησαία, με την αποστροφή, ‘’Δεύτε και διαλεχθώμεν’’(Ελάτε να συζητήσουμε). Ολόκληρη δε η σωκρατική φιλοσοφία είναι δομημένη σε διαλεκτικό σχήμα, τόσο για ηθικά, όσο και για επιστημολογικά ζητήματα.

Αντιθέτως προς την αλήθεια και το δικαίωμα της αμφισβήτησης, η είδηση πλέον είναι καθημερινά μονότονη, με αποκρουστική επαναλειψιμότητα˙ μοιάζει σαν τη φωνή του παπαγάλου στα Χελιδόνια του Ζ. Παπαντωνίου: «Σάν έμαθε τη λέξη καλησπέρα, ο παπαγάλος είπε ξαφνικά, Είμαι σοφός γνωρίζω ελληνικά, τί κάθομαι δωπέρα. Κυρ παπαγάλε θάχουμε την τύχη ν’ ακούσουμε τι λές και παραπέρα. Ο παπαγάλος βήχει ξεροβήχει μά τι να πεί, ξανάπε, Καλησπέρα.

Ως συνέπεια αυτών, γιγαντώνεται το φάντασμα του φόβου στη συλλογική αίσθηση των ανθρώπων που επιτρέπει να αναπτύσσονται ζιζάνια στις οικογενειακές και κοινωνικές σχέσεις. Τροφοδοτείται ο χαφιεδισμός διασαλεύοντας την ενότητα του λαού μας και, επιπλέον, εχθροί του ανθρώπου γίνονται ‘’οι οικειακοί αυτού.’’

Με τον παραπάνω βιασμό του σεβασμού προς τον άνθρωπο, τα μέσα της μαζικής πληροφόρησης είναι αυτά, που πλειοδότησαν στην επίθεση κατά της Θείας Κοινωνίας, μηδέν απέχοντες από τους Χριστοκτόνους, σύμψυχα με τους αρνητές του Μυστηρίου της Αγάπης του Θεού, είτε αυτοί προέρχονται από τα προτεσταντικά εκτρώματα, και αυτό λέγεται μετά λόγου γνώσεως, είτε από τον αγνωστικισμό και την αθεΐα της σκοτισμένης Δύσης.

Είναι αυτά, που υπερθεματίζουν σταθερά στο κλείσιμο των Εκκλησιών, το σφράγισμα των ιερών τόπων, όπου «Θεῖαι … δυνάμεις ἐνεργοῦνται … καὶ ἀγγέλων ἐμφάνειαι καὶ ἁγίων. καὶ σημεῖα τελεῖται. καὶ τὰ αἰτήματα δίδοται. καὶ ἰάματα χορηγεῖται καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ….. ἄψυχα, ὕδατα τε καὶ λίθοι καὶ κίονες καὶ πέπλα καὶ σιδήρια ἐνεργεῖ…. τῇ τοῦ Θεοῦ χάριτι.» (=ενεργούνται θείες δυνάμεις, υπάρχει παρουσία αγγέλων και αγίων, θαύματα επιτελούνται, τα αιτήματα προς τον Θεόν εκπληρώνονται, ιάσεις χορηγούνται και αυτά τα άψυχα, τα νερά, τα λιθάρια, οι κίονες, τα βήλα και τα εκ μετάλλου σκεύη ενεργούν θαυμαστά πράγματα με τη Χάρη του Θεού) (Συμεών Θεσσαλονίκης). Και η σπέκουλα κατά της Εκκλησίας καλά κρατεί. ‘’Ετσά μας καταντήσανε/οι βουρλισμένοι χρόνοι/οι καπετάνοι στο κουπί/κι’οι μούτσοι στο τιμόνι.’’ (Κρητική μαντινάδα)

Όμως υπάρχει ελπίδα. Από τον γνωμολογικό θησαυρό των τραγικών αντλούμε το πως Οὐδὲν ψεῦδος ἔρπει εἰς γῆρας χρόνου, (κανένα ψέμα δεν αντέχει στο χρόνο), κατά τον Σοφοκλή. Η Ιστορία είναι αμείλικτη. Και το σχέδιο της σωτηρίας μας από τον Χριστό είναι ο αναπαλλοτρίωτος θησαυρός της Οικουμένης, όχι για αυτούς μόνο που Τον αγαπούν, αλλά κυρίως για κείνους που Τον αρνούνται.

3. Η παράκρουση της στρατευμένης ιατρικής

α. Η ηθική έκπτωση της Ιατρικής

Το αρχικό, όμως, κακό δεν απαντά στον δημοσιογραφικό αμοραλισμό. Ούτε βέβαια στην ιατρική επιστήμη, καθ΄εαυτήν, η οποία δόθηκε ως χάρισμα από τον Θεό για την ανακούφιση του ανθρώπου (Σοφία Σειράχ.)

Το αρχικό κακό αναγνωρίζεται στην υστερόβουλη και αδιάκριτη επιθετικότητα μιας ιατρικής ‘’ελίτ’’, δουλικής στους ιέρακες της πολιτικής ορθότητας, κατά της κοινωνικής συνοχής, με την διεμβόληση της κοινής λογικής από τα φαντάσματα του φόβου, όπως προλέχθηκε.

Είναι αυτοί, για να θυμηθούμε την προϊστορία τους, που πιστεύουν ότι ο άνθρωπος «Γίνεται ἔμβρυο ἀργότερα (από τη σύλληψή του) καί πτῶμα νωρίτερα (από θάνατό του….) (J.Testar)
Είναι αυτοί, που προωθούν τις άνομες θυσίες των εμβρύων, είτε μέσα από τις, σκοτεινού αριθμού, εκτρώσεις (καθηγητής Αραβαντινός), είτε από τις ασύλληπτες θανατώσεις δυσεξαρίθμητων εμβρύων, πραγματικών ανθρώπων με προοπτική αιώνια, που προάγουν μέσω της εξωσωματικής γονιμοποίησης.

Είναι αυτοί, που διοχετεύουν τα εκτρωμένα έμβρυα σε εταιρείες για να παρασκευάζονται αναζωογονητικές κρέμες προσώπου, εκτρέφοντας με τον τρόπο αυτό τον ναρκισσισμό, όσων φαντασιώνουν σε μια ψευδεπίγραφη αγέραστη νεότητα.

Είναι αυτοί, όπως έχει ήδη δημοσιευθεί, ότι για την παραγωγή εμβολίων κατά του κορονωϊού, με την χρησιμοποίηση RNA, για πρώτη φορά στην ιστορία της ιατρικής, τα εμβόλια στηρίχθηκαν σε κύτταρα, που αφαιρέθηκαν από νεφρό αμβλωμένου έμβρυο;!! {βλ. βιβλιογραφία πάνω στό The Human Embryonic Kidney 293 (HEK 293)}

Είναι αυτοί, που ‘’φροντίζουν’’ να ξεφορτώσουν δαιμονικά τη γή από κάποια δισεκατομμύρια ψυχών, γιατί κατ’αυτούς βάρυνε υπερβολικά το φορτίο του πλανήτη. Προς τον σκοπό αυτό προπαγανδίζουν την αειφόρο ανάπτυξη, τον

οικογενειακό προγραμματισμό, την ευθανασία κ. ά., δηλαδή τη μείωση του πληθυσμού της γής.

Είναι αυτοί, που δυσθυμούν όταν αμφισβητούνται οι εισηγήσεις τους προς την πολιτική ηγεσία, ως μερικώς ή καθ'ολοκληρία ατεκμηρίωτες˙ αυτό γίνεται, διότι τους λείπει η εσωτερική σιγουριά, τούς κόβεται ο αέρας της αυθεντίας, γι'αυτά που υπογράφουν, παρ'ότι η ομπρέλα της πολιτικής εξουσίας, τους εξασφαλίζει το απυρόβλητο.

Είναι αυτοί για τους οποίους και ο πλέον αδαής διερωτάται πότε πράγματι οι καθοδηγητές της υγείας μας έλεγαν αλήθεια; Όταν εξώρκιζαν τη χρήση μασκών, όχι μόνον ως ανώφελη, αλλά και ως άκρως βλαπτική για την δημόσια υγεία; Ποιος εχέφρων και σκεπτόμενος άνθρωπος δεν θυμάται τις κατηγορηματικές διαβεβαιώσεις τους, «Ξεχάστε τις μάσκες'', ''οι μάσκες δέν προστατεύουν'', ''όχι στη γενικευμένη μάσκα,'' την άνοιξη του 2020, τότε που οι κοινωνίες αγωνιούσαν, από την επέλαση της παραπληροφόρησης για τον κορονωιό; Και ποιος δεν ακούει τα ίδια στόματα, τώρα, το Φθινόπωρο του ίδιου χρόνου, να υπερθεματίζουν την σωστική προληπτική αξία της μάσκας !!!, η άρνηση της οποίας, όμως, και σε δασύσκιους τόπους, επιφέρει βαρύ πρόστιμο;

Επί τέλους, πότε αλήθευαν; Τότε ή σήμερα; Διγλωσσία απελπιστική, αμετροέπεια ανυπόφορη, καταστρεπτική πρακτική. Λες και απευθύνονται σε διανοητικά εκφυλισμένους, όταν προσπαθούν να δικαιολογήσουν την επιβολή μασκών και στα Δημοτικά Σχολεία, αντίθετα με κάθε οδηγία του ΠΟΥ, δικαιολογούμενοι αφελώς, ότι πρόκειται για εκπαιδευτική διαδικασία. Αυτό, όμως, δένει οργανικά πλέον με τις πρώιμες προειδοποιήσεις των αρμοδίων, ότι τίποτε δεν θα είναι το ίδιο μετά την παρέλευση (πότε;) του κορονωϊού! Περιμένουμε πλέον τα πολιτικοοικονομικά παρελκόμενα της ''εκπαιδευτικής'' αυτής επέλασης, γιατί περί αυτών πρόκειται, αλλά μέχρι τότε το ξεγύμνωμα κάποιων, που δεν έχουν πάνω τους ίχνος επιστημονικής αξιοπρέπειας, είναι ήδη πραγματικότητα.
Είναι οι υπεύθυνοι μιας οιονεί επακτής σχέσης γιατρών και γενικού πληθυσμού. Ως κυρίαρχα πρόσωπα, με την επίμονη ενημέρωση, αναπτύσσουν δεσμό εμπιστοσύνης με την κοινωνία, την καθιστούν εξαρτημένη απ΄αυτούς, και έτσι τα προϊόντα γνώσης, που προέρχονται από ''τα καλλίτερα μυαλά '', όπως οι ίδιοι αυτοεπαίρονται, με όχημα την ψυχολογία του όχλου, αναζωπυρώνουν, στον ακατέργαστο πνευματικά γενικό πληθυσμό, αταβιστικούς-πρωτόγονους φόβους.

Να, όμως, που υπάρχουν κι' άλλα ''καλλίτερα μυαλά'', που αποκαλύπτουν την ανεπάρκεια των παραπάνω, με κορυφαίο παράδειγμα, και όχι μόνον, τον πρύτανι των ιολόγων, Γάλλο καθηγητή Luc Montagnier , ο οποίος τιμήθηκε το 2008 με το βραβείο Νόμπελ της Ιατρικής, για την καθοριστική έρευνά του πάνω στη

θανατηφόρα ιογενή ασθένεια του AIDS.

Κι’ εδώ μπαίνουν και οι λαγοί του συστήματος. Ο συμπαθής λοιμωξιολόγος, που μας μύησε στην τρομολαγνεία του covid-19 την παρελθούσα Άνοιξη, και η νεοφανείσα στη φαρέτρα του συστήματος καθηγήτρια Επιδημιολογίας στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, που φιλοδόξησαν να θεολογήσουν, ατυχώς όμως.

Ο πρώτος με το ανίερο σκηνικό, που στήθηκε κατά την τέλεση της Θείας Λειτουργίας την Κυριακή της Σταυροπροσκυνήσεως, στις 20 Μαρτίου 2020, και μετέδωσε ο διαδικτυακός enikos.gr και ο ερτζιανός Real fm 97,8.

Η δεύτερη με την κολόβωση της ολότητας του μόνου ‘’καινού’’ υπό τον ήλιον, του Μυστηρίου της Εκκλησίας. Αποδέχεται την Θεία Κοινωνία, αμφίβολο και αυτό τίνι τρόπω, και αρνείται τις άκτιστες ενέργειες του Τριαδικού Θεού, τις ενεργούσες διά των αγίων εικόνων και του ασπασμού των ιερατικών χειρών, που στην κυριολεξία κατεβάζουν τον Ουρανό στη γη.

β. Η Ιπποκρατική ιατρική παράδοση, άθυρμα σκοπιμοτήτων

Ο Ιπποκράτης, ο πατέρας της Ιατρικής, κατάντησε από Δάσκαλος σε διακοσμητικό αξεσουάρ των ιατρικών γραφείων, εργαστηρίων, και όχι μόνον. Η καθομολόγηση των αποφοίτων της Ιατρικής Σχολής δεν γίνεται με το κείμενο του Ιπποκρατείου όρκου, όπως λανθασμένα νομίζεται, αλλά από ένα ασαφές γενικόλογο κείμενο αδιάφορο ως προς το συγκεκριμένο ήθος, που επιβάλλεται να έχει ο γιατρός κατά την άσκηση του λειτουργήματός του.

Ενώ λοιπόν η ιατρική είναι τόσο υπέροχη, σε σημείο που ο Ιπποκράτης σε μια υπερβολή του να ονομάζει τον γιατρό ως ισόθεο, οι στρατευμένοι του συστήματος καταντούν τύραννοι της κοινωνίας. ‘’Εἶναι ὑπέροχο, πράγματι, νἄχεις δύναμη γίγαντα, μά εἶναι τυραννία νά τή μεταχειρίζεσαι σάν δράκος’’ (Σαίξπηρ). Πραγματικά, εκποίηση της ιατρικής ως εξουσίας.
Δεν αντιλαμβάνονται, ότι ο κόσμος είναι κτιστός και τούτο σημαίνει ότι δεν είναι αυτάρκης (Φλωρόφσκυ). Γι΄αυτό, όσο ο άνθρωπος θα προσπαθεί να σπάσει όρια αμετάθετα τόσο θα γίνεται θύμα του εαυτού του και θα περιστέλλεται στα πτωχά ενδοκοσμικά του πλαίσια, χωρίς ελπίδα και προοπτική.

«Μα άνθρωπε εσύ, περήφανε άνθρωπε, που εντύθης
μικρή εξουσία εφήμερη και πιο πολύ αγνοείς
ό,τι πιο βέβαιο έχεις - τη γυαλένια σου ύπαρξη -
σαν έξαλλη μαϊμού με κόλπα κωμικά
μπροστά στον ύψιστο ουρανό, κάνεις να κλαιν' οι αγγέλοι
που, αν είχαν φύση ανθρώπινη, θα πέθαιναν στα γέλια» (Σαίξπηρ)

Δεν είστε, κύριοι, ισοϋψείς με την Αληθινή Ιατρική, ούτε ηθικά ούτε γνωστικά. Ζείτε μέσα στο φάσμα μιας ιατρικής δυσειδαιμονίας.

Ηθικά, διότι δεν τηρείτε την αυτονόητη ιπποκρατική αρχή, ότι έργο του γιατρού είναι το ''ιάσθαι ενίοτε, το ανακουφίζειν πολλάκις, το παραμυθείν πάντοτε''. Πως γιατρεύεις και ανακουφίζεις και παραμυθείς; Με την σκοπίμως και αντιδεοντολογικώς εγκληματική πρακτική να μειωθούν τα χειρουργεία κατά 80%, να περιμένουν οι ΜΕΘ τους εμφραγματίες για άμεση περίθαλψη, μόνον υπό την προϋπόθεση του αρνητικού στον covid-19 τεστ, να βραδυπορεί ή να αναβάλλεται σε δεύτερο χρόνο καί μοίρα η εφαρμογή των απαραίτητων χημειοθεραπειών σ'εκείνους, που η επιβίωση, αλλά και η ποιότητα ζωής κρίνεται επί ''ξυρού ακμής'' (Ομηρος-Ηρόδοτος), κυριολεκτικά, στην κόψη του ξυραφιού;

Γνωστικά, είστε ελλειπείς, διότι έχετε επαναπαυθεί στην επάρκεια των τίτλων της εξειδίκευσής σας, τους οποίους και δεν έχουμε κανένα λόγο να αμφισβητήσουμε. Όμως, η ώριμη πλέον επιστημολογική αντίληψη έχει αντιληφθεί, πως το μέρος, δηλ. η εξειδίκευση, παρ'ότι αποτελεί κορυφαίο κεφάλαιο επιστημονικής πρακτικής, δεν έχει επάρκεια όταν δεν εντάσσεται οργανικά στο όλον.

Μια ισορροπημένη πολιτική της ιατρικής απαιτεί ανοικτές θύρες, σε κάθε άλλη ιατρική γνώμη και ιατρικό πεδίο, χωρίς αποκλεισμούς, με σύνεση και ταπείνωση. Εδώ δεν πρόκειται για φιλοσοφικοψυχολογικές συνεδρίες του ''σαλονιού'', αλλά για το πολύτιμο αγαθό της υγείας, που αποτελεί θεμελιώδες δικαίωμα κάθε ανθρώπου στην ''υπ'ουρανόν''.

Και σαν να μην έφθαναν αυτά, προ λίγων ημερών εμβρόντητοι ακούσαμε, ότι κάποιοι γιατροί γίνονται και διακινητές ιδεολογικής επίθεσης κατά του θεοΐδρυτου θεσμού της οικογένειας. Σύμφωνα, λοιπόν, με την ενημέρωση, στις 20-11-20, από τον επιδημιολόγο-εκπρόσωπο του υπουργείου Υγείας, η δομή της ελληνικής οικογένειας ευθύνεται για την έξαρση του δευτέρου επιδημικού κύματος του κορονωϊού , η οποία, όπως ακριβώς αναφέρει, ''σε αντίσταση των καιρών ανθίσταται στη διάσπαση των δεσμών μεταξύ των γενεών (sic)'' (Γ.Μαργκιορίνης). Με άλλα λόγια, η διάλυση της οικογένειας, σύμφωνα με την παραπάνω θέση,

αποτελεί τον ασφαλέστερο δρόμο για την πρόληψη των ιογενών ιώσεων. ‘’Τι είπω και τι λαλήσω;’’ (Επιφάνιος Κύπρου)
‘’Επιλήψει με ο χρόνος διηγούμενον….

4. Οι τελισκόμενοι

Για όλα τά παραπάνω, όλοι ετούτοι, τα δημοσιογραφικά συγκροτήματα και το κονκλάβιο της ιατρικής ‘ἐλίτ’, είναι πραγματικά και συνειδητά οι ‘’ιερόδουλοι’’, που υπηρετούν την φενάκη της πολιτικής ορθότητας, του Μινώταυρου αυτού, που καταβροχθίζει στις μέρες μας ό,τι ιερό και όσιο.

Είναι οι τελισκόμενοι, κατά την φρασεολογία της Παλαιάς Διαθήκης, δηλαδή τά γιουσουφάκια της ‘’politically correct’’, η οποία «σαν ανεμοστρόβιλος έρχεται να σαρώσει τα πάντα. Η Ιστορία παραχαράσσεται, η γνώση γίνεται τεχνοκρατική, το πνεύμα περισσεύει, οι παραδόσεις λοιδορούνται, οι αξίες έχουν γυρίσει ανάποδα» (Δ.Παξινός), στο πέρασμά της.

Αγνοούν άραγε όλοι αυτοί, ότι η πολιτική ορθότητα στην οποία υποκλίνονται, υποβάλλει τον άνθρωπο σε αγελαία συμπεριφορά, στερώντας σ’αυτόν τα απαράγραπτα φυσικά δικαιώματά του και κατ’εξοχήν την ζωή και την ελευθερία του;

Για να μην υπάρχουν αμφιβολίες, ότι έτσι έχουν τά πράγματα, ανατρέχω στην ομιλἰα του Ομπάμα προς ‘’τον Ελληνικό λαό’’ λίγα χρόνια πριν, στο Ιδρυμα ‘’Στ. Νιάρχου’’, όπου ασμένως οι πολιτικοί μας ηγέτες, υπήρξαν αυτήκοοι των εξής αμιμήτων: «Η δημοκρατία γίνεται πιο απλή όταν όλοι σκέπτονται με τον ίδιο τρόπο, μοιάζουν εμφανισιακά μεταξύ τους, τρώνε το ίδιο φαγητό, λατρεύουν τον ίδιο θεό.»

Εάν οι λέξεις δεν έχουν χάσει το νόημά τους πρόκειται πράγματι για αποθέωση του ολοκληρωτισμού, του οποίου την εμπειρία απέκτησε η ανθρωπότητα από τις δύο σύγχρονες ιστορικές εκφάνσεις του. Στη γραμμή της αλήστου μνήμης μαρξιστικής Σοβιετίας, όπου η μόνη αλήθεια ήταν η παραδοχή και αφοσίωση στη κομματική ιδεολογία, και στην ευθεία της ναζιστικης ιδεολογίας, όπου κυριάρχησε η θεωρία της φυλετικής υπεροχής (π.χ. επιβίωση του καταλληλότερου) και του ευγονισμού˙ σημειωτέον μάλιστα ότι η φονική αυτή μανία στηρίχθηκε στο πρόγραμμα, πού ονομάσθηκε «Zebensborn», δηλαδή «πηγή ζωῆς». Οσο κι’ αν επιμένει κανείς πως ο Εύξεινος Πόντος είναι φιλόξενη θάλασσα, η πραγματικότητα βοά, απ’ τα αρχαιότατα χρόνια, ότι είναι Αξεινος, αφιλόξενος Πόντος, κυριολεκτικά Μαύρη Θάλασσα.

Σ’ αυτή τη «Zebensborn», τη Μαύρη θάλασσα της ζωής μας, οδηγούμαστε και

σήμερα, με τον κατάμαυρο φόβο του κορονωϊου, μέσα από τον οποίο φιλοδοξούν να σβήσουν τον ήλιο της αλήθειας από το νού των ανθρώπων, αλλ’ εις μάτην. Το κακό έχει όρια, το αγαθό, όμως, είναι αείδιο και απεριόριστο (Γρηγόριος Νύσσης), διότι αείδιος και πανταχού παρούσα είναι η Πανσθενουργός, Τριαδική Ποιητική Αιτία του παντός.

Ο Νώε, αμαθής κατ’ άνθρωπο, σοφός όμως κατά Θεόν, κατασκεύασε την σωτήρια για τον κόσμο Κιβωτό. Οι άσοφοι επιστήμονες επιμελήθηκαν τον θανατηφόρο Τιτανικό. Δύο αρχέτυπες μορφές ζωής. Η ζωή ως αυτεξούσια συγκατάθεση κοινωνίας με τον Χριστό, ο θάνατος ως αυτεξούσια άρνηση της ζωοποιού Του αγάπης.